

عنوان مقاله:

سهم الارث زوجه از عرصه در فقه و قانون مدنی ایرانی

محل انتشار:

کنفرانس ملی رویکردهای نوین علوم انسانی در قرن 21 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

غلامرضا رستمی فر - دانشجوی دکترای حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان

علیرضا سلامی - دکترای حقوق خصوصی و عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور گلستان

خلاصه مقاله:

منظور از موجبات ارث، بمعنای خاص، اسباب قهری انتقال مال از مورث به وارث است که بطور کلی دو چیز می باشد؛ مرگ و قرابت (خویشاوندی). قرابت به معنای عام شامل قرابت نسبی و سببی می گردد. به این ترتیب پس موجبات ارث، وجود رابطه ی نسبی یا سببی بین متوفی و وارث است. در این مقاله تلاش شده زوجه و مسیله ارث وی از دیدگاه قرآن، روایات، فقهاء، قانون مدنی و حقوقدانان مورد بررسی و نقد و عواملی که خواهان اصلاح و تجدید نظر در این مسیله بوده و همچنین راه حلهای اصلاح آن ارایه گردد. براین اساس شرط اساسی در تحقق وراثت به موجب رابطه ی زوجیت آنطوری که در فقه و قانون مدنی آمده ازدواج دایمی بوده و یا اینکه اگر منقطع موقت واقع شده باشد، در عقد شرط توارث شده باشد که البته در صحت این شرط اختلاف نظر می باشد. در این راستا روایاتی که در مورد ارث زوجه وارد شده است به دو دسته تقسیم می شوند؛ روایات دسته اول، روایاتی هستند که زن را در قسمتی از ترکه محروم کرده اند و روایات دسته دوم، روایاتی است که به ارث بردن زن از کل ماترک (عرصه و اعیانی) همچون مرد، حکم کرده اند.

کلمات کلیدی:

رابطه نسبی، قرابت سببی، شرط توارث، ماترک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/718699>

